

ת"פ 64720/09/16 - מדינת ישראל נגד א ז - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

25 ספטמבר 2017

ת"פ 64720-09-16 מדינת ישראל נ' ז

בפני כב' הסגנית נשיאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

הנאשם

א ז - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד - אלכסנדר שקלובסקי - נוכח

מתורגמנית לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדידה - נוכחת

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 25.09.2016 בסמוך לשעה 20:00 שהתה רעייתו של הנאשם (להלן: **"המתלוננת"**) בגפה בחוף הים באשדוד. הנאשם הגיע אליה וביקש הימנה שתבוא עימו לדירתם. המתלוננת הסכימה לבקשה, אך בכל זאת הנאשם תקף אותה בכך שאחז בידה.
כן נטען, כי כארבעה ימים עובר לכך, עת שהו בדירה, המתלוננת שתתה מבקבוק וודקה והחביאה אותו מהנאשם. הנאשם מצא את הבקבוק ותקף את המתלוננת בכך שחבט באמצעותו בראשה. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה מדממת בקרקפת ראשה.
2. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, והורשע על יסוד הודאתו זו בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **"חוק העונשין"**); ובעבירה של **תקיפה סתם של בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
3. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה בתיק זה היא למאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
4. תסקיר שירות המבחן אשר התקבל נושא אופי חיובי ובסופו המלצה להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ, צו מבחן, מאסר מותנה והתחייבות. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
5. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 13.08.2017, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, על הנסיבות שנלוו אליהם, על הערכים המוגנים שנפגעו והפנה לפסיקה של בית המשפט העליון. לדידו, במקרה הנדון יש לקבוע מתחם עונש כולל אשר ינוע בין 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצה בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהמשך, בא כוח המאשימה לא התעלם מהאמור בתסקיר ומיתר מאפייניו החיוביים של הנאשם, אך טען כי בכל אלה אין כדי להביא לסטייה לקולא מהמתחם האמור. על כן, הלה עתר להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי.
7. מנגד, בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן (למעט הרכיב הכלכלי שבענישה), תוך שהפנה לעברו הפלילי הנקי של הנאשם; לקשיי התאקלמותו בארץ; לבעיית האלכוהול של המתלוננת; לעובדה שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה וצער; ולהערכת שירות המבחן, לפיה מהנאשם נשקפת מסוכנות ברמה נמוכה.
8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", התנצל על מעשיו וטען כי אלה לא יישנו עוד.

דין והכרעה

9. תחילה יצוין, כי המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם, ולדידי הדברים מתיישבים עם "מבחן הקשר ההדוק" ועם יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015). כן אפנה בעניין זה, על דרך ההיקש, לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתפ"ח (מחוזי באר שבע) 7848-04-10 **מדינת ישראל נ' קרלוס דלמר**, (28.07.2015).

משאמרנו זאת, ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
11. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעבריו והן בשל הרצון לשמור על שלמות

התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילויין ועל העמדתם של העבריינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, (19.04.2012)).

12. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם והפגיעה הגופנית שנגרמה למתלוננת בעטייה, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה ברף שאיננו נמוך כל עיקר.

13. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לאופייה של האלימות אשר הופעלה כלפי המתלוננת. אמנם התקיפה השנייה (מבחינת סדר כרונולוגי) מצויה במדרג חומרה נמוך, אולם בולט בחומרתו היתרה מעשה התקיפה באמצעות הבקבוק, שאותו הטיח הנאשם בראשה של המתלוננת. כן נתתי דעתי לעובדה כי כתוצאה מכך נגרם למתלוננת פצע מדמם בקרקפת. בנוסף, אף לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה כרוך במעשה האמור, תוך שנדמה כי אך בנס לא נגרם למתלוננת נזק חמור בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.

אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הלה טען כי חלק ניכר מהן טמון בעובדה שהמתלוננת צרכה לרעה אלכוהול, כאשר שיחותיו עימה בנושא לא הועילו. ייאמר מיד, כי אין בכך ולו במאומה כדי להוות שיקול לקולא או להצדיק את התנהגותו הבריונית והאלימה של הנאשם. אדרבא, ככל שהנאשם אכן דאג למתלוננת ולמצבה, אזי היה עליו לנסות ולטפל בבעיה, ככל שזו אכן קיימת, באמצעות פנייה לגורמים מקצועיים רלוונטיים, ולא באמצעות כוח הזרוע.

לצד אלה ולקולא, שקלתי את העובדה שלמעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, תוך שנדמה כי אלו בוצעו בעידנא דריתחא ומתוך התפרצות כעס ספונטנית. אם כי, הנאשם תקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות, כך שיקשה על בית המשפט לקבוע כי המדובר במעידה חד פעמית.

14. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי בדרך כלל מושתים על נאשמים שהורשעו בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג **עונשים הנעים בין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה בכל מקרה ומקרה מושפעים בעיקר מטיב האלימות שהופעלה והחבלות שנגרמו כתוצאה הימנה (וזאת לצד יתר הפרמטרים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם). בדומה, גם העונשים שנגזרים משתנים בהתאם לנסיבותיו האישיות של כל נאשם, ומושפעים רבות מפרמטרים כגון הרשעות קודמות, הליכי טיפול ושיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד. כדוגמא למדיניות הענישה שלעיל, ראו: רע"פ 5860/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (07.09.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 16530-04-16 וחטוב נ' מדינת ישראל, (29.05.2016); ת"פ (שלום בית שמש) 29585-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (13.07.2016); ת"פ (שלום אילת) 46656-08-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (11.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 27840-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני, (29.11.2015); ות"פ (שלום כפר סבא) 16279-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (16.06.2016). ויוער, בפסיקה שאוזכרה לעיל דובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירה אחת בלבד של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, בעוד שהנאשם שבפניי, בנוסף לעבירה זו, הורשע בעבירה אחת נוספת של תקיפה סתם של בת זוג.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם העיון כאמור נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. בפרט ייאמר, בכל הנוגע לפסק דינו של מותב זה שאליו הפנתה ההגנה, כי דובר שם באלימות שלדידי נמצאת ברף חומרה נמוך יותר מזו שהפעיל

הנאשם שבפניו. כמו כן, דובר שם בנאשם אשר עבר הליך שיקומי אינטנסיבי וארוך ביותר, מה שאינו מתקיים במקרה הנדון. כך או כך, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, מהמנעד שהוצג לעיל. אולם שומה עלינו לזכור שהענישה היא אינדיווידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו, ואין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכתורות של העבירות (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). והרי ברור שאין דין דחיפה שגורמת לאדמומיות כדין הטחת ראשו של הקורבן בקיר וגרימת חבלה בדמות פצע מדמם בראש; ולא יהיה דומה עונשו של נאשם נעדר עבר פלילי שעבר הליך שיקום משמעותי לעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שאינו מקבל אחריות על מעשיו.

15. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל, ובייחוד בשים לב לחומרת האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם באחת ההזדמנויות, עת חבט בראשה של המתלוננת באמצעות בקבוק, מצאתי לקבל את מתחם העונש לו עתרה המאשימה. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש במקרה הנדון ינוע בין 6 חודשי מאסר, שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

16. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

בעניין זה, נתתי דעתי לעובדה כי לנאשם עבר פלילי נקי, וכי זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. כן שקלתי את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ואת הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לעובדה כי הלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו, לגילו הצעיר באופן יחסי, ולכך שהוא אב לשני ילדים קטינים. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתה של המתלוננת בבית המשפט ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והתחרט עליהם. בנוסף, ועל אף שהליך המעצר אינו "מקדמה על חשבון העונש", הבאתי במסגרת כלל שיקולי את התרשמותו של שירות המבחן לפיה היה בהליך זה כדי להרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות ואת הערכתו של השירות לפיה מהנאשם נשקף סיכון ברמה נמוכה להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת. כך גם, לא התעלמתי מנסיבות חייו של הנאשם ומהקשיים שעומדים נאלץ להתמודד עקב עלייתו לישראל, והכול כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן.

בנוסף לאלה, שקלתי את עמדתה החיובית והסלחנית של המתלוננת, כפי שזו הובעה בפני שירות המבחן. ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל, (17.06.2012)). בהזדמנות זו אף יצוין, כי שקלתי גם את המלצתו העונשית של שירות המבחן, אולם מיותר לציין כי עסקינן בהמלצה בלבד שבית המשפט אינו מחויב לה. ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו (ראו והשוו, למשל, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל, (17.05.2015)).

לבסוף, אף מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק הקלה בעונשו. כך, אמנם הנאשם שלל נזקקות טיפולית, אך הוא הביע נכונות להמשיך ולהיות בקשר מעקבי עם שירות המבחן לצורך בחינת

קשיים ודפוסים בלתי מיטיבים בדינמיקה הזוגית, ובמידת הצורך לפנות לטיפול. שיקום זה אף מתבטא בחרטה הכנה על מעשיו, בנטילת האחריות על מעשיו וביכולתו, כפי התרשמות שירות המבחן, לערוך התבוננות פנימית ולהפיק לקחים מהתנהגותו.

כמו כן, כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שבפניי, עסקין בנאשם שמלכתחילה נעדר דפוסים עברייניים מושרשים ושבמשך שנה מאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וכמובן נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות - וכל זאת, כשכאמור שירות המבחן מעריך שנשקפת הימנו מסוכנות ברמה נמוכה.

בהינתן אלה, כאמור, מצאתי כי למצער קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם בעתיד, ועל כן, בהתאם להוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אסטה במידת מה לקולא ממתחם העונש ההולם אשר קבעתי לעיל.

לצד האמור וכפי שכבר צוין לעיל, בית המשפט יעניק במקרה הנדון משקל ניכר לשיקול השיקום ואף יהיה בו כדי להביא לסטייה מסוימת ממתחם העונש ההולם. אולם, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שהסטייה לקולא מהמתחם תהיה מתונה בלבד, ולא תגיע לכדי הימנעות מהשתת רכיב של מאסר בפועל. והרי כידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות השתת רכיב של מאסר בפועל (ראו והשוו רע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015)).

17. בשולי הדברים, ייאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החיובי שאותו הוא עובר. יחד עם זאת, ייאמר בזהירות כי עליו להישמר מכל משמר שמא ירים ידו בשנית על המתלוננת (או על כל אדם אחר), שכן בהחלט ייתכן כי להבא בית המשפט לא ילך לקראתו, אלא יבקש למצות עימו את הדין. לצד המאסר המותנה שיושת עליו, מן הראוי כי גם ידיעה זו תרחף כל העת כחרב מעל ראשו.

עוד יצוין, כי בשים לב לנכונותם וכוונתם של בני הזוג להמשיך ולהתגורר תחת קורת גג אחת ולשקם את יחסיהם, לא מצאתי טעם להשית על הנאשם פיצוי. חלף כך אשית עליו רכיב של קנס, אולם בשים לב לפגיעה הכלכלית שצפויה להיגרם לו בעקבות עונש המאסר שיושת עליו, ולנוכח יתר מאפייניו החיוביים, קנס זה יהיה בסכום מתון.

18. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **4 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 13.08.2017, הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר החל מיום 27.11.2017, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות תבוצענה במע"ש, ברחוב היהלומים 1 באשדוד.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות

השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הוסברה לנאשם חשיבות העמידה בתנאי צו המבחן, וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום הפיקדון המצוי בקופת בית המשפט, במסגרת הליך במעצר מושא תיק זה, ככל שלא קיים עיקול על כספים אלו והיתרה תושב למפקיד/ה.

ככל שלא ניתן לקזז את סכום הקנס מסכום ההפקדה, הרי שהקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.